

Λιημέρευσον ἀράγε μεταξὺ τῶν μυστηριωδῶν τοῦ ὠκεανοῦ δυναστῶν, ἐμφυσῶντες μετὰ τῶν Τριτῶν τὴν φανταστικὴν καὶ ἀντιλαλοῦσαν κόγχην; Ἡ δὲ Νέβα θὰ ἤρχετο τάχα εἰς τοῦ ὠκεανοῦ τὴν ἐπιφάνειαν ἐν συνόδῳ μετὰ τῶν σειρήνων νὰ διαλύῃ τοὺς πλοκάμους τῆς κόμης παραιτοῦσα εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων, ὡς προηγουμένως ἐξέθετεν εἰς τὰς αὖρας; ἢ μάλλον ἀπολεσθέντες ἀμφότεροι, ἐκοιμῶντο ἡσύχως ἐντὸς τοῦ βράθρου, ὅπου μετὰ τὸσαύτης εἶχον ριθρῇ τόλμης;

# VI.

Ἡ Νέβα ἐδυθίσθη ἐντὸς τῆς ἀθύσσου ὑπὸ τοῦ Τορκίλ παρακολουθουμένη· ἡ νεαρὰ νησιῶτις ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ γενεθλίου ἐνήχετο κύματος, ὡς ἐν ἰδίῳ στοιχείῳ· τὸσαύτην ἀπέπνεον χάριν αἱ ὀρμητικαὶ καὶ εὐχερεῖς ἅμα κινήσεις τῆς· οἱ εὐκίνητοι πόδες τῆς φωτεινὴν κατέλειπον ὀπισθεν αὐλακα, στίλβοντες ὡς καθαρῶτατος χάλυψ ἐν τοῖς ὕδασιν· ἐπίσης σχεδὸν ἐπιτήδειος εἰς τὸ εἰσδύειν εἰς τὰ βάθη, ἔνθα ὁ μαργαρίτης ἐνδιατρίβει, ὁ Τορκίλ, τῶν βορείων θαλασσῶν τὸ τέκνον, εὐθυμος καὶ ἄφροντις τὸν ὕγρον του διέτρεχε δρόμον. Ἡ Νέβα ὠδήγει αὐτὸν πάντοτε ὑπὸ τὰ ὕδατα . . . μίαν στιγμὴν ἀκόμη βαθύτερον ἐχώρησε . . . κατόπιν ἀνέβη πάλιν . . . ἐν τέλει δ' ἐκτείνουσα τοὺς βραχίονας, ἀποσμήχουσα τὸ ἀπὸ τῆς κόμης καταρρέον ὕδωρ, εὐθυμον ἐξέρριξε γέλωτα οὗ τὸν ἦχον βράχοι ἀντήχησαν. Εἶχον φθάσει εἰς τὸ κέντρον χώρας γηίνης, ὅπου μάτην θὰ ἐξήτει τις δένδρα, πεδιάδας καὶ οὐρανόν. Περὶ αὐτοὺς στρογγύλον καὶ εὐρύχωρον ἐξετείνετο ἄντρον, οὗ ἡ ἐνικαία εἴσοδος ὑπὸ τὸ ἐχέμυθον ὑπῆρχε κύμα, ἀφίς, ἣν ὁ ἥλιος ἠδυνάτει ἄλλως νὰ προσβλέψῃ, ἢ διὰ τοῦ πρασινωτοῦ τῶν κυμάτων καλύμματος, ἐν ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἑορτάζων ὁ ὠκεανὸς, διαυγῆς καὶ ὁλόφωτος, τὰς τέρψεις τῶν λεπιδοφόρων ξένων του εὐνοϊκῶς θεᾶται. Διὰ τῆς κόμης ἡ νεανίς ἐσπόμενε τοὺς τεθαμβωμένους ὑπὸ τοῦ πικροῦ κύματος ὀφθαλμοὺς τοῦ Τορκίλ, βλέπουσα δὲ τὴν ἐκπληξίν του ἐχειροκρότησε χαίρουσα. Ἐπειτα ὠδήγησεν αὐτὸν πρὸς ἐξοχὴν τινα τοῦ βράχου, οἷονεὶ Τρίτωνος σπήλαιον σχηματίζουσαν, . . . ὠδήγησεν αὐτὸν, ἐπειδὴ τὰ πάντα σκοτεινὰ ἦσαν, μέχρις οὗ ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνωσι φῶς ἀμυδρὸν διὰ τῶν ὑπεράνωθεν διεισδύον σχισμᾶδων· ὡς ἐντὸς νάρθηκος παλαιοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ὃν διηνεχὲς λυκόφως φωτίζει, τὰ κονιοσκεπῆ μνημεῖα φαίνονται ἀποκρούοντα τὸ φῶς, οὕτως ἐν τῷ ὑποθαλασσίῳ ἐκείνῳ ἀσύλῳ, τὸ σπήλαιον ἐκ τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ θέας τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπικρατοῦντος σκότους ἠρύετο.

## ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 (5 ἰουλίου) διδάκτωρ Σχλεῖμαν ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὴν ἀποσπάσματα τινα συγγράμματος προεχῶς ἐκδοθησομένου παρ' αὐτοῦ ἐν Παρίσις περὶ τῶν ἐν Μυκῆναις ἀνακαλύψεων του. Περιγραφή τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἐδημοσιεύθη ἤδη γερμανιστὶ, ὁ δὲ νέος τόμος ἐστὶ γαλλικὴ ῥῆσις πληρεστέρα καὶ ἐκτενεστέρα τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος. Τὰ πρὸς τὴν ἀκαδημίαν ἀνακοινωθέντα ἀποσπάσματα ἀφορῶσιν εἰς δύο ζητήματα. 1) Πρὸς τίνα τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν φαίνονται μάλλον ἀναγόμενα τὰ ἐν Μυκῆναις εὑρεθέντα κτερίσματα; 2) Ἐν τίνι ἐποχῇ ἐπῆλθεν ἡ μεγάλη τῶν Μυκηναίων καταστροφή καὶ ἡ τελικὴ ὑποταγὴ τῆς πόλεως ἐκείνης εἰς τὸ γειτνιακὸν ἄστυ τοῦ Ἀργεῶς; Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ζήτημα ὁ κ. Σχλεῖμαν ἐπιχειρεῖ τὴν ἀνασκευὴν γνώμης ἐκτεθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Kohler, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος καὶ καθ' ὃν τὰ εὑρεθέντα ἐν Μυκῆναις κτερίσματα φέρουσιν ἵχνη τῆς ἐπιρροῆς τοῦ τῶν Καρῶν πολιτισμοῦ. Φρονεῖ, ὅτι αἱ χώραι τῆς ἀρχαιότητος, ἐν αἷς εὕρηνται κτερίσματα τὰ μάλα προτόμοια τῶν μυκηναίων, εἶναι ἡ Βαβυλωνία καὶ ἡ Αἴγυπτος. Ἐπὶ κυλίνδρων ἐξ ὀπτῆς γῆς τοῦ ἀνωτέρω βαβυλωνικοῦ κράτους, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν μυκηναίων μνημείων, ὑπάρχουσι πρόσωπα φέροντα περικεφαλαία κεκοσμημένην ὑπὸ δύο κεράτων καὶ ἐπὶ ἐκείνων ὡς καὶ ἐπὶ τούτων ὑπάρχουσι ἰνδάλματα γυναικῶν ἰνδικοῦ τύπου φερουσῶν εὐρείας ἀναξυρίδας καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στρόφιον. Ἀφ' ἑτέρου τὰ ἐπίσης ἐν Μυκῆναις εὑρεθέντα εἰδῶλα, τὰ κεφαλὴν ἔχοντα βοὸς, ἀναμιμνήκουσι τὴν λατρείαν τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ Ἀπίος καὶ στενὰς δεικνύουσι σχέσεις πρὸς τὴν Αἴγυπτον. Οἱ μεμνημένοι Αἰγύπτιοι ἔφερον ὡς σύμβολον εἰδος ταινίας ἐν σχήματι βρόχου, ὅπερ ἀπαντᾷ ἐπὶ τῶν μνημείων τοῦ ἀνωτέρω αἰγυπτιακοῦ κράτους. Κόσμημα λίαν παρεμπερὲς τῇ ταινίᾳ ταύτῃ εὑρέθη ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν μυκηναίων τάφῳ.

Περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Μυκηναίων ὁ κ. Σχλεῖμαν ἀντικρούει τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, καθ' ἣν αἱ Μυκῆναι κατεκτῆθησαν καὶ κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Ἀργεῶν, μόλις κατὰ τὸ 468 π. Χ. μετὰ τὰ μυθικά. Αἱ μαρτυρίαι τοῦ Πυρρῶντος ἐφ' ὧν ἡ γνώμη αὕτη στηρίζεται δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰς τοῦ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου. Φαίνεται ὅτι πρὸ τῶν ἱστορικῶν χρόνων ἐπαύσαντο αἱ Μυκῆναι ἔχουσαι ἀνεξάρτητον ὑπαρξίν. Ὁ Αἰσχύλος δὲν ὁμιλεῖ περὶ τῆς πόλεως ταύτης, θέτει δὲ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν Ἀργεῖ. Καὶ αὐτὴ ἡ παράδοσις τὸν Ὀ-

ρέστην παριστᾷ βασιλεύοντα ἐν Ἀργεὶ καὶ οὐχὶ ἐν Μυκῆναις. Πᾶν τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφένον λεγόμενον περὶ Μυκηνῶν φαίνεται ἀναγόμενον ἀπλῶς εἰς χωρίον ἀνεξάρτητον τοῦ Ἀργους καὶ κατοικούμενον ὑπὸ Ἀργείων. Ὁ κ. Σχλεῖμαν ἀγεται πρὸς τὴν γνώμην, ὅτι αἱ Μυκῆναι εἶχον κατακτηθῆ καὶ καταστραφῆ ὑπὸ τῶν Ἀργείων ἐν ἐποχῇ παναρχαία ἴσως πρὸ τῶν ὀμηρικῶν χρόνων καὶ ὑποδηλουμένην θεωρεῖ τὴν καταστροφὴν ταύτην ἐν τινι χωρίῳ τῆς Ἰλιάδος (Δ, 50 — 56) Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἡ Ἑρμολέγει πρὸς τὸν Δία·

Ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλεις Ἀργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη· τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι· τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγάρῳ· Εἴπερ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ ἐὼ διαπέρσαι· Οὐκ ἀνύω φθονέουσ' ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερος ἐσσι.

Ἐὰν ὁ ποιητὴς οὕτω παριστᾷ τὴν θεὰν λαλοῦσαν, δὲν ἀποδεικνύει τοῦτο, λέγει ὁ κ. Σχλεῖμαν, ὅτι μία τουλάχιστον τῶν τριῶν πόλεων, περὶ ὧν ὁ λόγος, πραγματικῶς εἶχε καταστραφῆ· Ἄλλως δὲ, τὰ εὐρεθέντα ἐν Μυκῆναις κτερίσματα φαίνονται πάντα ἀνατρέχοντα εἰς παναρχαιοτάτην ἐποχὴν, πῶς δ' ἄλλως ἐξηγεῖται τοῦτο εἰμὴ διὰ τῆς ὑποθέσεως, ὅτι καὶ τῆς πόλεως ἡ καταστροφὴ ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀρχαιοτάτη;

Ὁ κ. Σχλεῖμαν δράττεται τῆς εὐκαιρίας ταύτης πρὸς ἐπανόρθωσιν ἐσφαλμένης κατ' αὐτὸν ἀξιώσεως, ἐσχάτως ἐκτεθείσης περὶ τῶν εὐρεθέντων ἐν Μυκῆναις ἐξ τάφων. Ἐρρέθη ὅτι οἱ τάφοι οὗτοι δὲν ἠδύναντο νὰ ὦσι οἱ περὶ ὧν ὁμιλεῖ ὁ Παυσανίας, ἀφοῦ εὐρέθησαν ἐξ, τοῦ Παυσανίου μνημονεύοντος μόνον πέντε. Ὁ κ. Σχλεῖμαν ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ κείμενον τοῦ Παυσανίου δὲν περιορίζει ἐναργῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν τάφων εἰς πέντε καὶ ὅτι δύναται τοῦτο ἐπίσης νὰ ἐννοηθῇ ὡς ἀφορῶν καὶ εἰς ἀριθμὸν μεγαλείτερον.

Ὁ κ. Σχλεῖμαν ἐπέρανε τὴν ἀνακοίνωσιν, ἀναγγείλας τὴν πρόθεσίν του, ὅπως προσεχῶς ἀναχωρήσῃ εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐπιχειρήσῃ πάλιν νέας ἀνασκαφάς, ἀλλαχοῦ τῆς ἐλληνικῆς χώρας.

## ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

**ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ.** — Δοκιμὴ ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Νέα Ὑόρκῃ πρὸς τὴν διὰ τοῦ ἀτμοῦ θέρμανσιν τῶν ἐσωτερικῶν δωμάτων οἰκίας, ἐπιστολὴ δὲ πρὸς τὸν ἀγγλικὸν Χρόνον ἀφηγεῖται νέον πείραμα τῆς δι' ἀτμοῦ θερμάνσεως τῶν οἰκιῶν ὀλοκλήρου πόλεως ὅν τρόπον τὸ φωταερίον ἀπὸ γενικοῦ τινος καὶ κεντρικοῦ δοχείου διακλαδούμενον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς φωτίζει πάσας τὰς τῆς

πόλεως συνοικίας. Ἡ μέθοδος αὕτη τῆς θερμάνσεως, ἥτις δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν εἰς ὀρισμένους μὲν ἀλλὰ ἀρκούντως μεγάλας ἀποστάσεις, θὰ ἀποφέρῃ προσόδους μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνωτέρας ἐκείνων ὅσας συνεπάγονται αἱ ἐν χρήσει νῦν καύσιμοι ὕλαι.

Ἡ μέθοδος αὕτη ἤρξατο ἐσχάτως ἐφαρμοζομένη ἐν Λοκοπόρτῳ, καὶ τὸν παρελθόντα χειμῶνα οἰκίαι περὶ τὰς 200 περιλαμβανόμεναι ἐντὸς ἀκτῖνος 3 μιλίων ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπου ἡ θερμότης παρήγετο, ἐθερμάνθησαν διὰ σωλῆνων διαφόρους ἐχόντων διαστάσεις.

Οὐδεμία συμπύκνωσις παράγεται εἰς τοὺς πρωτίστους σωλῆνας, οἵτινες καλύπτονται ἀμέσως μὲν ἐπὶ τοῦ σιδήρου διὰ λεπτοῦ χάρτου, εἶτα δὲ περιβάλλονται διὰ ναστοχάρτου καὶ τέλος διὰ χάρτου Μανίλλης. Οὕτω δὲ παρασκευασθέντες οἱ σωλῆνες ἐμπερικλείονται διὰ ξυλίνων σωλῆνων, κατατιθεμένων ἐν ταῖς ὁδοῖς ὅν τρόπον οἱ τοῦ φωταερίου.

Ἡ δοκιμὴ τῆς θερμότητος εἰς τὰς διακλαδώσεις κατορθοῦται δι' ἀγωγῶν σωλῆνων, οἵτινες σύγκεινται ἐκ σωλῆνων ἀλλήλοις προσηρμοσμένων εἴτε ὀριζοντίως εἴτε καθέτως καὶ συγκοινωνοῦσι μεθ' ἐτέρου σωλῆνος, χρησιμεύοντος πρὸς ἐξοδαν τοῦ συμπυκνωθέντος ὕδατος, ὅπερ ἐκρέει εἰς θερμοκρασίαν ὀλίγον ἐλάττω τῶν 100 βαθμῶν, θερμοκρασίαν ἀρκοῦσαν εἰς πάσας τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, ἢ πρὸς θέρμανσιν ὑποστέγων φυτοκομείων καὶ λοιπῶν.

Οὕτως ἐν ἀποστάσει ἡμίσεος μιλίου ἀπὸ τῶν λεβήτων χρήσις ἐγένετο τοῦ ἀτμοῦ ὡς κινητικῆς δυνάμεως· δύο ἀτμομηχαναὶ, ἡ μὲν 10 ἵππων δυνάμεως, ἡ δὲ 14, βαδίζουσιν εἰς τὴν ἀπόστασιν ταύτην μετὰ μικροτάτης προσθήκης ξυλικῆς.

Ὁ οὕτω μεταδιδόμενος ἀτμὸς δυνατόν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ μαγειρεῖν εἰς τὸ ἀρτοποιεῖν κτλ. Εἰς ἀπόστασιν ἐνδὲς τετάρτου τοῦ μιλίου ἀπὸ τῶν λεβήτων τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἀνέρχεται εἰς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ζέοντος ἐντὸς τριῶν λεπτῶν διὰ διοχετεύσεως τοῦ ἀτμοῦ διὰ διατρήτου σωλῆνος. Τὸ νέον τοῦτο θερμαντικὸν σύστημα φαίνεται ἐπιτυχάνον καὶ προώριστα νὰ μεταβάλλῃ τὰς πρὸς θέρμανσιν ἐν χρήσει μεθόδους.

**Ἡ ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΣ ΑΜΑΞΙΑ.** — Πολλάκις παρατηρεῖται ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ γραμμῇ πῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τρέχουσα μεθ' ἀπάσης αὐτῆς τῆς ταχύτητος ἄμαξα ἰστιοφόρος. Καὶ ἴσως μὲν παράδοξον τοῦτο καὶ νεώτατον φανήσεται, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει, καθ' ὅσον καθ' ἐκάστην ἐνεργοῦσα ἡ ἰστιοφόρος αὕτη ἄμαξα διανύει καθ' ὥραν 20—25 λεύγας, τοῦ ἀνέμου οὐρίου πνέοντος. Ἡ ἐπινόησις